

Posudek vedoucího diplomové práce Martina Bartoše na téma „rozhodčí řízení v České a Slovenské republice“.

Jméno diplomanta : Martin Bartoš

Téma práce: Rozhodčí řízení České a Slovenské republiky

Rozsah práce: 66 stran vlastního textu

Datum odevzdání práce: viz informační systém

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Autor zvolil velmi dobrou metodu srovnání právní úpravy rozhodčího řízení v České a Slovenské republice. Rozhodčí řízení je fenoménem, jehož vývoj byl v uplynulých letech bouřlivý. Překotné nepromyšlené úpravy rozhodčího řízení v České republice, jak správně uvádí autor, nepřispívají právnímu vědomí. Autor zde správně poukazuje zejména na rozdílnost právní úpravy možnosti řešit spotřebitelské spory před rozhodcem. Velmi dobře zná legislativní vývoj této problematiky v ČR hodnotí jej velmi kriticky. Vybrané téma pokládám za vysoce aktuální.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje jejich zpracování použité metody:

Zpracovat odpovědně vybrané téma vyžaduje velmi důkladné znalosti problematiky. Jak autor uvádí na několika místech práce, užívá nejen svých bezesporu výborných teoretických znalostí, ale i znalostí praktických. Jeho analýza problémů jde do veliké hloubky a vždy obsahuje logicky zdůvodněné výstupy. Pokud se jedná o metodiku zpracování práce, autor volí většinou průběžnou komparaci právních systémů, resp. právních úprav. Když práce obsahuje samostatnou právní úpravu, vždy autor nalézá styčný bod na právní úpravu ve druhé zemi.

3. Formální a systematické členění práce:

Autor člení práci do 8 hlavních částí. V úvodu bez zbytečných a detailních podrobností stručně charakterizuje pojem rozhodčího řízení. V další části se autor zabýval konkrétními výhodami a nevýhodami rozhodčího řízení. V části 3. autor zkoumá pojem arbitrability. V následující části se autor zabýval fenoménem rozhodčí smlouvy rozhodnutí v rozhodčím řízení. V části 5. autor analyzuje institut zrušení rozhodčího nálezu a možnost navrhnout zastavení výkonu rozhodnutí prováděného na základě pravomocného rozhodčího nálezu. V části 6. se autor zabýval českou právní úpravou rozhodčího řízení v další části autor podrobně zkoumat slovenskou právní úpravu rozhodčího řízení. Autor nezapomíná ani na tak důležitou otázku, jakou je archivace spisů z rozhodčího řízení, zejména v případě, kdy rozhodováno

mimo stále rozhodčí soudy. Jako velmi dobrou hodnotím část o judikatuře věnované rozhodčímu řízení. Autor zde paralelně zkoumá judikaturu na Slovensku a judikaturu v Čechách. Závěr práce stručný, ale většina otázek je řešena v předchozích částech.

4. Vyjádření k práci.

Práce je zpracována na velmi dobré úrovni. Autor se prakticky nevyhýbá žádnému aplikačnímu problému a vždy se k němu kriticky vyjadřuje. To se týká například nejednotné judikatury Nejvyššího soudu, kterou autor podle mého názoru správně podrobuje kritice. Autor se dotýká otázky vazby pravomocného rozhodčího nálezu na možnost zastavení exekučního řízení, kde se rovněž úspěšně podrobuje kritice soudní judikaturu. Z práce vyplývá, jak v ní několikrát autor uvádí, že právní úprava rozhodčího řízení na Slovensku je daleko více propracovanější než je právní úprava v ČR. Zejména se to týká řešení spotřebitelských sporů, které byly novelizací zákona o rozhodčím řízení, z pravomoci rozhodce zcela odňaty. Slovenská metoda řešení těchto sporů, která má základ v samostatné právní úpravě, je jednak racionální a dále respektuje předpisy EU. Autor zná i „zákulisi“ novely zákona o rozhodčím řízení, která spotřebitelské spory z pravomoci rozhodce zcela vyloučila. Je neuvěřitelné, že tento legislativní krok postrádá důvodovou zprávu. Zcela souhlasím s autorem, že takový legislativní postup, kdy nejprve upraveno rozhodčí řízení týkající se spotřebitelských smluv a zakrátko je vše, co bylo legislativně vytvořeno, negováno, nepřispívá právní jistotě. Dále souhlasím s tím, že zejména v ČR preferovaná metoda trestání a zákazů nevede žádoucím účinků, byť je legislativně jednodušší. Autor správně poukazuje na to, že chybí zejména prevence posilující právní vědomí a ekonomickou gramotnost. Autor sice neuvádí počet rozhodcovských center na Slovensku před novelizací zákona, ale vím, že již bylo o mnoho více než tomu bylo v ČR. Tomuto stavu přispěla i autorem citovaná právní úprava umožňující na základě zákona taková centra zřizovat. Je potěšitelné, že Slovenská republika dokázala, na rozdíl od ČR, tímto negativním jevem vypořádat, a to ne metódou restrikce a trestání, ale metódou v podstatě rozumné a správné právní úpravy uvedeného řízení včetně kárné odpovědnosti jednotlivých rozhodců kvalifikačních předpokladů.

5. Kritéria hodnocení práce:

- splnění cíle: práce. Cíl práce byl naplněn

- logická stavba relace práce. Zde odkazují předchozí činnosti posudku

- práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací autor pracuje s bohatým zdroji pro tvorbu práce, které v práci cituje v souladu s předpisy pro tvorbu diplomové práce. Určitou kritičnost bych měl k využití internetových zdrojů média, zde patrně auditor neměl jinou možnost než tak učinit - například v případě sporu, který se týká sporu Diag – Human. Autor pracuje poměrně mnoho i s cizojazyčnou literaturou

- hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu): zde opět odkazují na předchozí části posudku

- úprava práce (text, byla, tabulky): adekvátní

- stylistická a jazyková úroveň. Autor užívá velmi dobrý a srozumitelný právní jazyk

5. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Většina hodnocení práce je obsažena v bodu 4 posudku . Autor nepracuje jen slovenskými a českými zdroji , ale velmi dobře užívá cizí zdroje což je pro srovnání obou právních systémů zcela nezbytné. Z práce je patrné, že autor s těmito zdroji pracoval a zná jejich vazbu na tuzemské rozhodčí řízení. K práci nemám výtky.

V rámci obhajoby práce bych chtěl položit autorovi otázku, kterou v práci nastolil. Ta se týká možné odpovědnosti rozhodce za škodu vzniklou rozhodnutím. Autor se podstatně přiklání k názoru, který ale nesdílím v případě stálého rozhodčího soudu, že je odpovědný rozhodce jako fyzická osoba a nikoliv rozhodčí soud osoba právnická. Zde se ale nejedná pouze o rozdílný názor, ale chtěl bych slyšet názor autora na základ takové odpovědnosti za škodu, tj. v čem je spatřováno porušení možné povinnosti rozhodce, která by byla v příčinné souvislosti se vzniklou a prokázanou škodou?

Doporučení k obhajobě: práce doporučuji obhajobě

Navržený kvalifikační stupeň: výborně

V Praze dne 19. 4. 2019

JUDr. Tomáš Pohl